

Na pokraji smrti (#4)

Príspevok pridal elwe
Pondelok, 07 máj 2007

Malý nenávistný netvor s kamenne hnedými ťakmi na koži s neuveriteľne dlhými rukami a nohami zaútočil s prekvapujúcou rýchlosťou. Neprirodzene rýchlo zaútočil z tieňa a svojimi dlhými chápadlami sa vrhol po prekvapenom polo orkovi. Jeho dlhé chápadlá ukončené ostrými výstupkami zovreli hrdlo bojovníka a začali ho škrtiť. Gogo podvedome uchopil príšeru a začali spolu zápasť. Zaskočená skupina chvíľu prekvapene pozorovala čo sa deje, ale nakoniec sa rýchlo spamätala. Mohutný poloork, vedomý si nebezpečenstva prepadá bojovej zúrivosti. Tvár sa mu zvráťí a na krku vystúpia žily. "Pokús sa ho podržať na mieste!" kričí naď zloď Zjaec a s naprahnutým malým mečom sa oháňa po útočníkovi. Škrtie zaskočený obrovskou silou besniaceho polo orka vydá na skupinu silný škrek a odhalí tak dva rady neskutočne ostrých a dlhých zubov.

Gogo, možno viacka zúrivosti barbara prekonáva zovretie škrtieťa a sám ho mohutnými pažami drží tak, aby naď mohla skupina zaútočiť. Tí dlho nečakajú a vrhnú sa na zaskočenú príšeru. Isovi aj Zjaecovi sa darí zraniť ju, avšak tej sa nakoniec podarí vymaniť z Gogovho zovretia a rýchlo mizne vysoko v tmavom strope medzi hradami a polorozpadnutými trámami. Barbar zhlboka oddychuje a rukou si masíruje pomliaždené hrdlo. Družina si svieti a hľadá škrtieťa v tmavom strope, ale po zrádnej potvore už nieje ani chýru, akoby vôbec neexistovala.

Pokračujú teda do vedľajšej miestnosti, ktorej dominuje v jej strede točité kamenné schodisko. Schody sa strácajú kdesi v strope a preto sa po chvíľke oddychu vydajú nahor. Schodisko končí zatarasené masívnym kamenným poklopom ale Gogo napne svoje mohutné svaly a poklop odhodí stranou. Ten po páde na zem vydá ohlušujúci rachot ako sa zvuk rozlieha po nádvorí hradu a vypálenej a zničenej budove v ktorej sa odcitli. Vysoké steny budovy vŕkol nich však nepokrýva žiadna strecha, požiar ktorý tu bol zničil všetko a na skupinu dopadá slabé svetlo mesiaca. Unavený a ranený sa rozhodnú zavrieť poklop ktorým prišli a oddýchnuť si do rána. Zjaec opretý o stenu stráži vchod a Isa sa pokúša cez noc liečiť družinu. To sa mu žiaľ nedarí a Gogo a Krakonoš sa prebúdzajú rovnako unavený. S východom slnka sa rozhodnú prezrieť okolitú spúšť. Hrad je zničený a ostali stáť iba kamenné budovy. Hospodárske budovy zhoreli a po nádvorí sa povaľujú mŕtve telá ľudí i zvierat. Zjaec zahliadne pohyb v okne budovy oproti cez nádvorie, ale strach a ich biedny stav im zabráni prehľadať ju. Naopak sa po schodoch v budove kde spali vydávajú nahor. Na prvom poschodí mŕdajú iba zavalenú bývalú kasárňu a po krátkej prehliadke aj nešťastníka pod sutinami. Isa si berie jeho brnenie a nasadzuje, svoje pôvodné prenecháva silnejšiemu barbarovi Gogovi. Po schodoch sa dostanú až na hradby. Tie vo výške obkolesujú celý hrad. Na hradbách však zazrú jej bývalých strážcov, ktorí napriek tomu že sú po smrti si stále plnia svoju úlohu. „Zombie“ zamumle si pod nosom vystrašený kúzelník a skupina sa vrhá do boja.

Preceďujú však svoje sily a podceďujú svoje skoršie poranenia a po chvíli padá k zemi bezvládne telo barbara. Hobit Zjaec zúfalo nahradzuje jeho miesto, avšak tvrdé telo už raz umretého bojovníka sa mu nepodarí skoliť. Po zásahu jeho dlhým mečom padá Zjaec tiež bezvládne k zemi. Mezditým sa podarí kúzelníkovi husársky kúsok a kušou vážne zasahuje jednu zo zombií. Isa ju doráža a z posledných síl sa sami dvaja, hraničiar po boku s kúzelníkom vrhajú zúfalo na poslednú zombiu. Nakoniec sa im darí poraziť ju a urýchlene podávajú posledná dva liečiace nápoje umierajúcim spolubojovníkom. Gogo sa preberá ale vysilený je schopný len jednoduchej chôdze, Zjaec ostáva v bezvedomí ale jeho raný prestávajú krváčať. Isa sa nervózne rozhliada okolo seba. Stav družiny je biedny a akýkoľvek stret by pre skupinu dopadol pravdepodobne tragicky. Ako tak prelietava pohľadom hradby, nižšie položený hostinec a cestu tiehnucu sa od hradu, zazre v diaľi pútnika. Lepšie ako tu sedieť a nič nerobiť, dohodne sa s kúzelníkom a opatrne beží spustiť padací most hradu. O poschodie nižšie skutočne nájde ovládacie páky a padací most s rachotom dopadá na zem.

Krakonoš vybieha z hradu a dobíha tak už pripraveného pútnika. Ten s náprahom mohutného palčátu a štítom v ťavici očakáva pribiehajúceho kúzelníka. „Prichádzam v mieri!“ stihne vyblabotať zadýchaný a pútnik odkladá bokom svoju zbraň. „Potrebujeme pomoc“ prehovorí Krakonoš a v stručenosti mu načrtne stav družiny a nepriateľov ťhajúcich v ruinách. Pútnik zamyslene zvráťí čelo počas celého rozprávania a nakoniec takto prehovorí: „Vidím, že konáte správnu vec, priateľu. Podľa toho, čo si mi práve povedal to vyzerá, že potrebujete Tyrovu útechu“, dopovie a vykročí spolu s kúzelníkom naspäť k pevnosti. Po chvíli už obaja stoja na hradbách a pútnik kľakajúc si k Zjaecovi mu pokladá na hruď dlaň. Oči zavreté a pery drmoliace modlitbu k Tyrovi – bohovi zákona – dobra. Spod ruky mu vyrazí oslnivo biela žiara a Zjaecove rany sa začnú uzdravovať. Akonáhle dokončí rituál, malý hobit otvorí oči a posadí sa, akoby spal a práve sa zobudil. Zamrkal očami na pútnika a pohľad mu preskakuje z neho na svoju družinu. Za ním stojaci Isa a Krakonoš len s

údivom pozorujú silu mocnej mágie. Pútnik sa otočí smerom na sediaceho Goga a opakuje celý proces. Gogo síce nedôveruje cudzincovi, avšak podvolí sa a o chvíľu už aj on stojí na svojich nohách, po ranách a únave ani pamiatky. Skupina ťahuje dobrému počestnému. Ten sa im predstavuje ako kôz boha Tyra na ceste do Nového Ostrohu. „Moje meno je Deornoth Venittas“ vraví im pútnik, „ale v chráme používam iba oslovenie brat Alderik“. Družina si vypýta od Alderika zopár liečivých flastičiek, ten však peniaze neprijíma a daruje ich skupine dobrovoľne. Následne ešte dolieči svojimi magickými schopnosťami aj Krakonoša a Isu. „Tvoja pomoc je pre nás obrovským prínosom“ ťahuje mu za všetko Krakonoš. „Chcem ťa ubezpečiť, že si to nesmierne vážime a tvojmu patrónovi Tyrovi budeme preukazovať náležité úcty. Ďaká nás ešte ale dokonca to, čo sme začali a zistiť čo sa tu stalo, aby sme mohli potrestať vinníkov tohto hrozného masakru!“ rozvášnene prehovára kúzelník k Alderikovi. Ten sa rozhladne z hradieb po nádvorí a zamračí sa. Chvíľku nad ním premýšľa a nakoniec ponúkne družine svoje služby. „V Novom Ostrohu bude moje meškanie ospravedlniteľné, pokiaľ sa jedná o pomoc pred zákernými silami zla a temnoty“ prehovorí kôz odhodlane. Skupina jeho členstvo v družine víta s nadšením.

O chvíľu neskôr zostupujú z hradieb na nádvorie a prechádzajú okolo zbortených hospodárskych budov a spálených stajní. Po nádvorí sú rozosiate mätoly ľudí i koní. Ako prechádza skupina popri studni, započujú z jej útrobov usedavé vzlykanie. Nazrú do studne a niekde hlboko pod nimi zazrú malú postavu. Alderik sa chopí kľuky a už o chvíľu vyťahuje zo studne malého chlapca. Uzímaná mokrá postava s drkotajúcimi zubami od zimy a fialovými perami blekotá niečo o jedle. Alderik ho utíši a modlitbou k Tyrovi zosiela na chlapca liečivé a utišujúce kúzlo. Isa vyťahuje z batohu nejaký kus jedla a podáva ho chlapcovi. Ten sa doč hltavo pustí a zatiaľ čo Zjaec prikrýva chlapca dekou, Gogo sa rozhliada po okolí. Po chvíli, keď sa jedlo stratí v chlapcovom žalúdku sa dozvedajú o ňom viac.

„Volám sa Camarin“ prehovorí nakoniec chlapec prežívajúc. „Akurát, keď som si šiel nabrať vodu do ětury, nejaký výbuch za mnou ma zhodil do studne. Na chvíľku som stratil vedomie, ale studená voda ma prebrala. Nad sebou som počul zvuky boja, tak som najprv čakal schovaný dole, pridŕžajúc sa len lana. Večer, keď zostalo ticho som sa pokúšal dostať von, ale povraz je moc tenký a šmikavý aby sa mi to podarilo“, uprie chlapec na chvíľu zrak na svoje zakrvácané dlane. „Bezpochyby by som už dávno pošiel od hladu, keby som nemal pri sebe akurát krajec chleba so slaninou, bol som na ceste do lesa vyberať pasce. Som v tej studni už skoro štyri dni“, povie úzkostlivo a prepukne do plaču. Po chvíli ho Alderik ukľudní a dozvedajú sa od chlapca ďalšie informácie. „Modlil som sa k Tyrovi, aby ma nechal žiť. V noci sa mi zdalo, že ku mne prišiel a dodával mi silu a odvahu. Vždy, keď som sa potom prebudil, bolo mi lepšie a hlavne teplejšie“ dopovie, pohľad uprený kdesi k zemi. „Dobro samotného Tyra je nezmerné“ dodá kôz a chlapec pokračuje v rozprávaní. „Keď skončili boje, začul som zhora hlboký hlas, ktorý rozdeľoval rozkazy a prikazoval ostatným aby niekoho zviazali a zobrali so sebou. Taktiež že majú zobrať všetko čo sa zobrať dá. Potom som už len počul nejaké zvláštne prenášanie slov, ako keď ěarodejovia chystajú ohňostroj. Kde sú moji rodičia?“ dopovie chlapec a spomenie si na rodinu. Opäť prepukne v plač a družina ho chvíľu chlácholí. Nakoniec sa rozhodnú, že nemôžu chlapca vystavovať nebezpečenstvu a dohodnú sa s ním, aby ich počkal pri studni, zatiaľ čo oni preskúmajú priľahlú budovu. Chlapec súhlasí a zabalený do deky sedí na zemi. Isa mu odlomí kúsok kriedy aby si kreslil a družina vchádza dnu.

V šere budovy a trosiek nieje nič vidieť, ich pohľad upúta v tmavom rohu schodisko vedúce kamsi hore. Vydajú sa teda vyššie. Na poschodí v prítmí panuje neporiadok, sutinami a spáleným nábytkom je pokrytá celá podlaha. V tmavom rohu zazrie Isa nejaké ěervené body, avšak príliš neskoro si uvedomuje, že sa pohybujú smerom k nim. Z tieňa vybiehajú dva obrovské psy, jeden z nich chrlí zo svojej pekelnéj papule kužeľ ohňa. Kúzelník a zlodej sa inštinktívne vrhajú k zemi, čo im zachráni krk. Vrhnu sa do boja a s pomocou Alderika sa im podarí pekelné beštie poraziť. Po prezretí miestnosti vychádzajú po schodoch na druhé, najvyššie poschodie. V strede miestnosti dominuje trón s podstavcom avšak okolitý nábytok a vybavenie je poničené požiarom. Taktiež strecha chýba, takže dobrodruhom sa naskytne pohľad na oblohu. Hobit Zjaec pri prehľadávaní trónu narazí na skrytú páku v jednej z rúčiek masívneho sedanu. Napriek tomu, že je trón zničený požiarom, mechanizmus pracuje navonok v poriadku.

Za trónom sa tak otvára tajný prechod a odhaľuje vchod do temnoty. Po krátkom rozhovore už pokračujú úzkou chodbou dovnútra. „Chodba pravdepodobne vstupuje do skál za hradbami“, uvažuje kúzelník a držiak lampáš pokračuje v zástupe ďalej. O chvíľku sa chodba rozšíri a odhalí tak malú miestnosť v strede ktorej je na stene fontánka na pitie s priezračnou tečúcou vodou. Isa a Krakonoš sa chvíľu snažia detekovať zloženie tekutiny, avšak polo ork Gogo ich hlasitým sákaním a preháňaním vody preruší ako sa z nej snaží napiť. O chvíľu, keď si všimnú ako sa rany utážené pri boji s pekelnými psami Gogo zaceľujú si všetci vylievajú svoje ětory a fľašky a naberajú vodu z fontánky. Plná sil sa poberá skupina ďalej. Po chvíli prídu k schodisku. I neskúsenému pozorovateľovi ihneď padne do oka nápis na prvom schode, ktorý žiari svojím tmavým

červeným svetlom. Krakonoš v ňom spoznáva elfské runy a nápis prekladá takto: „Vyzerá že každý druhý alebo tretí vešmi malý krok, keďže ich je, ostrážitosť ei pasca“. Družina chvíľu uvažuje, ale nakoniec sa malý hobit Zjaec odváži na schody stúpiť. Na rady kúzelníka nestúpa na každý tretí schod (každé tretie slovo hádanky dáva riešenie) a skupine sa podarí šťastnou náhodou schodisko bez újmy prejsť. Po chvíli chôdze chodbou však prichádzajú k podlhovastej miestnosti, ktorej podlahu delia malé kamenné bloky. Zjaec upozorňuje na nášlapné pasce, možno aj viackrát indiciám v podobe ľudských hnátov a lebiek na podlahe. Skupina váha, no nakoniec je to Krakonoš, ktorý spraví prvý krok. Pod jeho nohami kamenný blok zažiarí a odhalí číslu jedna. Stúpne preto na vedľajšie pole a pod jeho nohami zažiarí číslu nula. Opatrne preto našľapuje na susedné polia tak, aby číslu poďa na ktoré stúpol ukazovala keďže pasce sa nachádzajú na susedných poliach. Logická hádanka tak skupinu načas zdrží ale nakoniec sa im ju podarí bez zranenia prekonať. Uvažujú nad tým, kto mohol toto podzemie tak dôkladne zabezpečiť, ale nestihnú nad tým ani poriadne pouvažovať a vchádzajú do miestnosti, ktorej rohy kopírujú štyri stopy v strede.

Zrkadlovo vyhladená miestnosť pôsobí nezvyklým dojmom a to najmä pre fakt, že celá protiľahlá stena je čisté zrkadlo. Pred ním vedľa seba stoja na podstavcoch sochy kostlivcov zvierajúcich dlhé meče. Skupina prehľadávajúc miestnosť zisťuje, že odraz miestnosti v stene-zrkadle odráža všetko, dokonca i dve veľké truhlice v prostredí miestnosti navyše. Nad zrkadlom je v úzkom páse stropu vytesaný nápis „TIRIANISPORITIUS“. Okrem toho, že vchod miestnosti pravdepodobne chráni nejaká padacia mreža a že sochy kostlivcov majú na čele vyryté písmeno „I“ nič ďalšie nenájdu. Goga napadne vynechať v nápisu písmeno „I“ a vznikne tak heslo, ktoré keď Krakonoš pred zrkadlom prehovorí, to následne ztmavne až sa úplne stratí a odhalí tak miestnosť zrkadlovú súčasnej, navyše v jej strede dominujú dve masívne truhlice. Keďže zlodej pascu nenachádza, rozhodnú sa ich otvoriť. Množstvo zlata a šperkov povrch naplnených v truhliciach im na chvíľu vyrazí dych. Okamžite sa pokladu zmocnia a rozdelia na päť častí. Spokojní odchádzajú, avšak padacia mreža im v tom miení zabrániť. Taktiež mechanickí kostlivci, ktorí zchádzajú z podstavcov a ťahajú svoje dlhé meče nevyzerajú zrovna priateľsky.